

عنوان مقاله:

مقایسه توانایی تغلیظ فلزات سنگین در پوشش گیاهی منطقه اطراف صنایع فولادسازی در جاده بندر امام-ماهشهر، اهواز

محل انتشار:

نشریه زیست شناسی گیاهی ایران، دوره 5، شماره 16 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

پرژک ذوفن - گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

عاطفه سعادت خواه - گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

سعادت رستگرازاده - گروه شیمی، دانشکده علوم، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

گیاهان به علت استفاده از آب، خاک و هوا، در تغییر شرایط بوم شناختی مشارکت مهمی دارند و می توان از آنها برای پاکسازی بوم نظام های آلوده به انواع آلاینده ها نظیر فلزات سنگین استفاده نمود. در این مطالعه، میزان تجمع فلزات سنگین Ni، Mn، Zn، Pb و Fe در خاک و پوشش گیاهی اطراف مناطق صنایع تولید فولاد در جنوب شرق شهر اهواز واقع در جاده بندر امام- ماهشهر بررسی شد. نتایج این مطالعه میانگین غلظت فلزات به صورت قابل تبادل در نمونه های خاکی مناطق بررسی شده را به صورت $Fe > Mn > Ni$ میلی گرم بر کیلو گرم نشان داد. بیشترین میزان تجمع Fe در پوشش گیاهی در بخش هوایی گیاه علفی Taraxacum kotschy و در تیپ درختی Conocarpus erectus با مقادیر ۸۹۱ و ۳۰/۸۶۰، Zn و Mn در بخش هوایی گیاه علفی T. kotschy با مقادیر ۶۳/۱۰۸ و ۹۰/۹۳ و بیشترین مقدار Ni در تیپ درختی Eucalyptus camaldulensis ۸۶/۱۰ میلی گرم بر کیلوگرم وزن خشک اندازه گیری شد. مقدار Pb در خاک و پوشش گیاهی قابل تعیین نبود. نتایج حاصل از محاسبه عامل تغلیظ زیستی و عامل انتقال مبین آن است که در بیشتر موارد و برای بیشتر فلزات مطالعه شده این شاخص ها بالاتر از یک است. بر اساس این مطالعه، غلظت فلزات در پوشش گیاهی منطقه از حد آستانه تعریف شده برای گیاهان بیش تجمع دهنده کمتر است، با این حال تصور می شود که گونه های گیاهی انتخاب شده توانایی تجمع و انباشت فلزات مطالعه شده را در بخش هوایی خود دارند.

کلمات کلیدی:

تجمع دهندگی، عامل انتقال، عامل تغلیظ زیستی، فلزات سنگین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1376753>

